

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 23. november 2022
(OR. en)

13840/22

**Interinstitutionel sag:
2021/0198 (NLE)**

**JUSTCIV 132
JAI 1360
TU 1
COAFR 271**

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: RÅDETS AFGØRELSE om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at acceptere Tunesiens tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2022/...

af ...

**om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse
at acceptere Tunesiens tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980
om de civile retlige virkninger af internationale børnebortførelser**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 3, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 224 af 8.6.2022, s. 163.

- (1) Unionen har sat sig som et af sine mål at fremme beskyttelse af børns rettigheder, jf. artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union. Foranstaltninger til beskyttelse af børn mod ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse er en væsentlig del af denne politik.
- (2) Rådet har vedtaget forordning (EU) 2019/1111¹ ("Bruxelles IIb-forordningen"), der har til formål at beskytte børn mod skadelige virkninger af ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse og indføre procedurer, der skal sikre, at disse børn hurtigt vender tilbage til deres sædvanlige opholdssted, og at samværsretten og forældremyndigheden beskyttes.
- (3) Bruxelles IIb-forordningen supplerer og styrker Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civile retlige virkninger af internationale børnebortførelser ("Haagerkonventionen af 1980"), der på internationalt niveau indfører et system af forpligtelser og en samarbejdsordning mellem de kontraherende stater og mellem centrale myndigheder, og som har som mål at sikre hurtig tilbagegivelse af ulovligt bortførte eller tilbageholdte børn.
- (4) Alle medlemsstaterne er parter i Haagerkonventionen af 1980.

¹ Rådets forordning (EU) 2019/1111 af 25. juni 2019 om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om internationale børnebortførelser (EUT L 178 af 2.7.2019, s. 1).

- (5) Unionen opfordrer tredjelande til at tiltræde Haagerkonventionen af 1980 og støtter den korrekte gennemførelse af Haagerkonventionen af 1980 ved blandt andet sammen med medlemsstaterne at deltage i de særlige kommissioner, som Haagerkonferencen om International Privatret regelmæssigt organiserer.
- (6) Et fælles regelkompleks gældende for medlemsstaterne og tredjelande kunne være den bedste løsning på følsomme sager om international bortførelse af børn.
- (7) Haagerkonventionen af 1980 fastsætter, at den finder anvendelse mellem en stat, der tiltræder konventionen, og de kontraherende stater, der har erklæret, at de accepterer tiltrædelsen.
- (8) Haagerkonventionen af 1980 tillader ikke, at regionale organisationer for økonomisk integration, som f.eks. Unionen, bliver part i den. Unionen kan derfor ikke tiltræde Haagerkonventionen af 1980 og heller ikke deponere en erklæring om accept af en stat, der tiltræder konventionen.
- (9) I henhold til Den Europæiske Unions Domstols udtalelse 1/13¹ falder erklæringer om accept i henhold til Haagerkonventionen af 1980 ind under Unionens eksterne enekompetence.
- (10) Tunesien deponerede den 10. juli 2017 sit tiltrædelsesinstrument til Haagerkonventionen af 1980. Haagerkonventionen af 1980 trådte i kraft i Tunesien den 1. oktober 2017.

¹ ECLI:EU:C:2014:2303.

- (11) Det er på baggrund af en vurdering af situationen i Tunesien blevet konkluderet, at medlemsstaterne er rede til i Unionens interesse at acceptere Tunesiens tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980.
- (12) Medlemsstaterne bør derfor bemyndiges til i Unionens interesse at deponere deres erklæring om accept af Tunesiens tiltrædelse i overensstemmelse med betingelserne i denne afgørelse.
- (13) Irland er bundet af Bruxelles IIb-forordningen og deltager derfor i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.
- (14) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne bemyndiges til, i Unionens interesse, at acceptere Tunesiens tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980.

2. Medlemsstaterne deponerer senest den ... [12 måneder efter datoen for vedtagelsen af denne afgørelse] en erklæring om accept i Unionens interesse af Tunesiens tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 med følgende ordlyd:

"[Fulde navn på MEDLEMSSTAT] erklærer at acceptere Tunesiens tiltrædelse af Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale barnebortførelser i overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU) 2022/...".

3. Medlemsstaterne underretter Rådet og Kommissionen om deponeringen af deres erklæringer om accept af Tunesiens tiltrædelse og meddeler Kommissionen disse erklæringers ordlyd senest to måneder efter deponeringen.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 3

Denne afgørelse finder anvendelse i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Rådets vegne

Formand
